

HENRI THIJS

***MET STERREN
BEZAAID***

100 REFLECTIES

NetBook nummer 14 van Het Prieltje Online

INLEIDING: 17-LETTERGREPIGE REFLECTIES

Behalve de vormtechnische discipline, liggen noch Oosterse vervoering, noch filosofische duiding ten grondslag aan de 100 korte reflecties in verzen die hier volgen. Eerder toevallig ontstaan uit loutere observatie hebben geen van alle de pretentie ook maar iets te maken te hebben met de edele Japanse dichtvormen van haikoe en senrioe. Als eenvoudige taalspinsels die de maker ervan een bepaald genoeg en geestelijk entertainment verschaft hebben, nemen zij zich voor ook bij de lezer analoge plezierige oprispingen te verwekken.

1

maanbleke uren
in de tijd broedt een vogel
op zijn dooie nest

2

sterren op het veld
de boer heeft de nacht omhelsd
met tal van tranen

3

de plant in het riet
pompt water uit de regenboog
naar zijn droog gebied

4

gaan spelevaren
het water drinken uit de zee
en wat al niet meer

5

moe gespeeld vandaag
trekt het kind een streep verdriet
door het woord kabaal

6

vuur in de bomen
roept met klem de regen aan
en blust de dromen

7

boeken met hun rug
naar de zon bevroren in
de glazen muurkast

8

ook hout kan dromen
het heeft niet voor niets gewoond
in oude bomen

9

ivoor de morgen
weer een oude olifant
gedood in de nacht

10

boekenwormen zijn
verslinders van woorden in
het oerwoud van taal

11

met gouden letters
schrijft de zon haar eenzaam lied
op al de bomen

12

leest zon warmte voor
spreekt de zandrug boekdelen
in elke woestijn

13

vreemd glimmen stenen
in de regen als vissen
op het zand geland

14

hoe mooi de vogel
sinds de natuur bouwt een kooi
van vrijheid voor hem

15

zonneblink op straat
de aarde poetst haar schoenen
voor de zomer

16

duiven scheren laag
wat heeft de angst op hun
vleugels geladen

17

kinderen vullen
hun verdriet en plezier in
met dezelfde lach

18

vogels van plezier
zijn zwaluwen op weg naar
hun winterkwartier

19

de boterbloemen
steken met gele wagens
het grasplein over

20

moeder aarde weent
als de wind haar kinderen
beplast met regens

21

met regenpijlen
schieten jagers uit de lucht
de aarde aan flarden

22

met geile tongen
graven koeien naar de ziel
van het malse gras

23

tevergeefs gloeit in
de oude appelboom een
vonk van de aarde

24

onder neonlicht is
het gelaat van de hemel
wit als een dode

25

in de regen brengt
de hemel zijn natte kroost
naar moeder aarde

26

daken puilen hoog
omdat zij lege huizen
met lucht versieren

27

dromen zijn huizen
voor woorden die dakloos zijn
in een dorp van taal

28

vallende bloesems
gooien roet in het eten
van moeder aarde

29

wiegende bomen
sussen krijsende bloesems
in een winterslaap

30

in onweerswolken
stapt een rouwstoet wie wordt
met regens begraven

31

bloesems in de wind
drogen hun luiers aan een
draad van de aarde

32

in de lucht wordt een
til voor vrijheidslievende
vogels opgericht

33

al is het strand zijn
graf de schelp lacht zijn tanden
bloot geil op de dood

34

de geranium
tekent op het venster de
omtrek van zijn lach

35

hemel en aarde
zijn rijk en in de wolken
alleen ik ben arm

36

een groenwaterbad
voor ongewassen bomen
loopt vol met regen

37

deuren sluiten de
ziel van het huis als mensen
worden lui en moe

38

als de aardappel
luid grinnikt op het veld wordt
hij meteen geroid

39

schepen varen uit
naar onbekende oorden
een droom is mijn zee

40

dagen zijn vallen
en stroppen gespannen door
stropers van de nacht

41

met rechtlijnigheid
verbergt de kaars de kromming
van zijn hartepijn

42

bij dageraad is
de morgen vaak een kelder
waarin ik huiver

43

helder wordt de dag
sprak de roos en barstte in
zilte tranen uit

44

overal wenkt de
wind al is er niemand om
hem te begroeten

45

jagers in de wind
zoeken naar de sporen van
wild op mijn gezicht

46

de aarde spijbelt
als bij nat weer de wind baart
zorgen in de lucht

47

het bloemknopje knikt
als de regen haar kelkje
vult met levenstraan

48

ook op het kerkhof
speelt de roos met de bijen
van een gul bestaan

49

naar de zwarte haan
van de kerktoren fluit de
merel op het dak

50

met regendruppels
op het gezicht bezwijken
boordevol water

51

het lege bierglas
blijft steeds gevuld met schuim en
tranen van de dorst

52

een vogel en kooi
geen droever paar dat ik ken
trouw tot aan de dood

53

hout straalt in mijn huis
voor welk machtsvertoon heeft het
zich mooi gepolijst

54

als een dolle haas
holt de maan door de nachten
voor wie rent hij weg

55

regenbloesems op
de weg sliep de lente nu
ook in het water

56

wie wil hier wonen
zong de nachtegaal en spon
zijn klankenweb aan

57

hoe ijdel de fles
die denkt de dorst te lessen
van een verslaafde

58

met een bloem in mijn
haar voel ik mij gelukkig
als een vriend paar

59

grijs beslapen en
treurig de dag in zijn hemd
gezet door de wind

60

steeds fluit de vogel
opdat men het schreeuwen van
zijn pijnen niet hoort

61

waarom tekenen
vliegen de ziel van de gla-
zenier op de ruit

62

met sterren bezaaid
schitteren in de nacht en
baden in de wensen

63

wie schold de bomen
uit dat ze zo boos door al
mijn vensters gluren

64

regen swingt op het dak
als de fanfare van de
zomer voorbijtrekt

65

wind en nog eens wind
er blijft geen adem meer voor
het ontloken woord

66

huizen in een rij
ook zij hebben geen naam en
horen nergens bij

67

als glimwormen de
lichten op straat in struiken
van de nacht verdwaald

68

nooit zet men boeken
met hun ruggen tegen de
muur hun schrijvers wel

69

het bos bouwt blij een
speeltuin voor de kinderen
van al zijn bomen

70

een kandelaar weet
zijn erfenis wit als de
kaars die hij steeds draagt

71

rood van woede wordt
de hemel na de regen-
bui van gisteren

72

wie schopt de regen
uit de lucht dat hij kwaad en
woest zijn vuisten balt

73

verlaten de stad
ook de blaren op de toep
haasten zich naar huis

74

boven 't museum
van de scheepvaart een wolk
van krijsende meeuwen

75

verliefd knipoogt de
kerkklok naar de zon op het
warme middaguur

76.

de zon smelt alles
weg dus bewaar ik in de
koelkast mijn geluk

77

op de vlucht voor een
speldeprikje kroop hij door
het oog van een naald

78

in deze woorden
een geankerd schip plots aan
het zeilen gegaan

79

een vogel de zee
opdat de wind haar pluimen
zachtjes strelen zou

80

op reis steeds met een
vloot herinneringen de
zee van het bestaan

81

sterven in de zee
en verdronken voortleven
als een parabel

82

bloeien in een nis
als een beeld dat met zwijgen
tooit zijn glazen kooi

83

wat ben je mooi jij
die uit mijn leven zoog zijn
mooiste tooi

84

rozen van papier
tooiën de ramen van mijn
kaal winterkwartier

85

diep in zee spoken
glinsterende vissen als
sterren in de nacht

86

niets dan zand in mijn
ogen bij het aanschouwen
van de wilde zee

87

moe van de vele
boten op haar rug verpoost
de zee op het strand

88

bulderend beweent
de zee haar golven vermist
op het gulle strand

89

vaardige schelpen
tekenen het gezicht van
de zee in het zand

90

moe van haar bestaan
laat de zee zich te pletter
slaan op de rotsen

91

een rij bomen voor
nog een rij bomen brengen
kleur in het bestaan

92

als populieren
klieven met messen de lucht
vloeit de hemel leeg

93

een blauw meer de dag
waarin de zon zinkt en zwemt
als een vrolijk kind

94

koplichten boren
gaten in de duisternis
en zeven de nacht

95

de nevel bedekt
de slaap van de aarde met
lakens van de nacht

96

verlangend naar de
winter kleden de bomen
zich schaamteloos uit

97

het hart bloeit open
als een bloem voor wat melk van
de zon in haar kelk

98

tuk op discretie
geeft het glas zijn ziel niet prijs
aan gore blikken

99

wie molk de koeien
van de nacht en verkwistte
hun melk op het gras

100

zwanger van de wind
zoeken gordijnen naar een
vader voor hun kind

COLOFON

"MET STERREN BEZAAID" van Henri Thijs verscheen als veertiende NetBook van Het Prieeltje Online in de maand januari 2003.

*

copyright en design

Het Prieeltje Online Diest

*

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, virtueel of op andere wijze, zonder uitdrukkelijke, schriftelijke toestemming van de uitgever en/of de auteur.